

Om vår rättfärdighet inför Gud

Två uppmuntringsbrev till en vän.

1

Skrivet på Långfredagen.

Gud, vår i Kristus försonade Fader, vare dig nådig, styrke och hugsval ditt hjärta! Vi fira i dag den stora försoningsdagen, *då Gud i Kristus försonade världen med sig*, då kvinnans säd söndertrampade ormens huvud - botade fallet och borttog världens synder - den stora dagen, då Kristus med sitt eget blod ingick i det allra heligaste och vann en evig förlossning (Ebr. 9:12). Nu är tid att vara fri och ledig och hava saken klar och redig - i tron, om ej i känslan. Vem är nu den, som kan fördöma? Kristus är den, som har dött. Jag menar detta åt dig och mig och alla svaga, syndiga och klenrogn hjärtan. Jag minns väl och vet, att du har ett svagt och ett blödigt hjärta, talar ofta om, huru syndig du är; men hör nu, vad Jesus säger på korset: *Fader, förlåt dem*; se, jag dör för dem, jag lider det, som de skulle hava lidit; du kan ej kräva *tvenne betalningar* för *en* skuld. Nu äro de mina, då jag köpt dem med mitt blod - ingen lag, ingen synd, ingen död, ingen djävul må röra dem, då ju jag tagit allt detta på mig. Slutligen säger han: *Jag törstar* efter min mödas lön, själarnas frälsning.

Och ännu mera: *Det är fullkomnat*. Vad var det, som var fullkomnat? Det, som han hade företagit sig. Vad var det han hade företagit sig? Försona folkets synder. Nu säger han: Det är fullkomnat - det är nog, evigt nog, evigt nog, för alla själar och för alla synder, ej blott de små, utan de stora, ej blott några, utan alla; ej blott de övervunna, utan ock de ännu vidlådande; ej blott de yttre, utan ock de inre, såsom hjärtats kallsinnighet, lättsinnighet, tröghet, svaghet. Vidare: Se på rövaren, som fick löftet: *I dag skall du vara med mig i paradiset* Vad hade han gjort för att varda tack för Gud? Intet. Han hade varit en grov missdådare; men nu trodde han på Jesus och sade blott det korta ordet: »Kom ihåg mig, då du kommer i ditt rike.» Märk, då du är svag, vanmäktig och ej förmår bedja, så säg blott ett kort ord, utgjut blott en kort suck, och Jesus förstår allt, vad dig göres behov, och svarar: *I dag, sannerligen säger jag dig, i dag skall du vara med mig i paradiset* Så skall han svara på din sista suck i världen, och genast vaknar du i paradiset. Ja, amen. Det är visst, det är summan av alla Guds löften, att vi genom Jesu död få evigt liv i himmelen.

Nu, Gud välsigne dig med mycken tröst och frid i nådens sköte, som ett barn i sin moders famn. Han, han skall göra allt och sörja för allt. Farväl.

C-O Rosenius 1844

2.

Käre vän, här kunde varit mycket att säga, att önska, att omtala; men - alltid måste man lämna det mesta. Emellertid är allt väl, då vi ändå äro Guds barn, äro inom den plats, där ingen synd kan tillräknas oss, ingen lag fördöma oss - syndernas förlåtelses vida, oändliga himmel. Och nu, om du icke själv känner och tycker så, utan du tvärtom tycker motsatsen, ty du ser blott synd och känner blott dysterhet och kvalm, fruktan och oro, så vet, att det dock är, såsom ordet säger, icke såsom ditt hjärta säger.

Glöm aldrig den oförskyllda nåden, den oföränderliga rättfärdigheten. Allt, vad du är och gör, hör till den jordiska, mänskliga rättfärdigheten. Denna är väl viktig, men sträcker sig aldrig till himmelen, utan förbliver här nere.

Har du felat, och samvetet oroar dig, lagen fördömer dig, svara du så: Vål har *jag* syndat, och det är visst beklagligt; men, en lycka i olyckan, det rörde dock icke den rättfärdighet, varmed jag står *inför Gud*. Har jag syndat, så har Kristus dock icke syndat. Nej, Kristus har icke syndat, Kristus är from, och hans fromhet är min fromhet. Det står bestämt hos profeten, att han skall kallas: *Herren, vår rättfärdighet*.

Min rättfärdighet på Faderns högra hand
Sitter utan fläck i ljusets helga land;
Min rättfärdighet är klar som dagen,
Fastän jag fördöms av lagen.

Käre vän, om detta ville jag påminna dig, ty jag förmodar, att djävulen ofta plågar dig; och jag vet, att om man blott kan tro denna Guds rättfärdighet, så är allt botat. Jag har själv varit i djupt elände denna tid och åter märkt, att det är helt och hållet *Guds verk, att vi tro*. Därför låt oss bedja Gud om tron, och så läsa, höra hans evangelium, så få vi trosnåden (eller nåd att tro), och då få vi därmed den Helige Ande, vilken sedan gör allt - tröstar, hugsvalar, styrker, leder, straffar - allt gott!

Gud, all nåds Gud, vare med dig, styrke och stadfäste dig till evigt liv!

C-O Rosenius 1846

© **Pietisten 2026**

Texterna får användas fritt om ditt syfte är att främja Kristi rikes tillväxt.

www.pietisten.com